

Eino S. Rahikainen »siviiliasussa».

Eino S. Rahikainen Verdin oopperan NABUCCOn nimiosassa.

60 vuotta täytti ekonomi, toimitusjohtaja Eino S. Rahikainen 17.11. 74 Espoon Haukilahdessa. Eino on syntynyt Sortavalassa, mutta isän puolelta suku on kotoisin Vienan Piismalahdesta. Hän valmistui ylioppilaaksi Sortavalassa 1935, ekonomiksi 1937 Kauppakorkeakoulusta. Eino voi jakaa »karkeasti» kolmeen haaraan: Hän on laajan kokemuksen omaava liikemies, synnynnäinen musiikkimies ja harras karjalainen heimomies. Kaikilta näiltä haaroilta on vahvaa näyttöä.

Korkeakoulutietojaan hän on täydentänyt lukuisilla opinnotmatkoillaan. Näitä hän teki Puolaan 1936, Saksaan ja Ranskaan -37 sekä Yhdysvaltoihin ja Kanadaan 37—38. Käytännöllisen liikeuran hän aloitti Suojärvellä pikkupoikana, aikana jolloin isä Prokko oli siellä Karjalan Tukku Oy:n johtajana. Tästä yrittäjän alkutaipaleesta Eino on itse hauskaasti kertonut lehtemme palstoilla numeroissa 3—4, 5—6 ja 7—8/1970. Ekonomiksi tultuaan hän aluksi astui Yksityisyrittäjäin Liiton palvelukseen, josta v. 1940 siirtyi Lassila & Tikanoja Oy:n tehtäviin. Helsingin konttorissa hän oli 1940—1953. Vuonna 1949 hänet valittiin yhtymän johtokuntaan, vuodet 1963—65 hän toimi Vaasassa yhtymän hallinnollisena johtajana. Suomen Kansallisoopperan talouspäällikkönä hän oli vv. 1967—1974. Tästä vuodesta alkaen hän on Konekirjanpito Oy:n toimitusjohtaja. Tätä yhtiötä hän oli perustamassa v. 1944 ja on ollut johtokunnan jäsenenä perustamisesta alkaen.

Musiikki on ollut Eino Samulissa jo syntyessään. Näin ainakin isä Prokko minulle uskotteli. Laulu, piano ja muutkin soittimet ovat osa Eino elämästä. Kuorolaulu on ollut vahvasti ohjelmassa pitkin elämää. Näkyvänä hahmona hän on toiminut kuuluisassa YL:ssä, onpa ollut sen puheenjohtajana 1945—47. Vaasan kaupungin musiikkilautakunnan pu-

heenjohtajana hän oli 1957—66. Oopperoimisen hän aloitti jo Sortavalassa, jatkoi sitä Äänislinnassa, Vaasassa ja viimeksi Helsingissä. Hän ei esiintynyt »oopperoimisessa» vain vetäjänä tai taloudellisena asiantuntijana vaan on itse esiintynyt monien oopperoiden erilaisissa rooleissa hyvällä menestyksellä. Jatkosodan aikana Eino toimi TK-miehenä ja Itä-Karjalan sotilashallinnon palveluksessa. On kerrottu, että erälle rintamasuunnalle oli pyydetty kuoroa, orkesteria ja solisteja. TK-komppania pystyi lähettämään Eino yksin. Hän saavutti sillä kertaa ehkä suurimman taiteellisen voittonsa. Jermut antoivat täydet aploodit.

Heimotyö on Einolle isältä perittyä jatkotoimintaa. Olen tavannut Eino monissa itäkarjalaisten heimojuhlissa. Seuramme toiminnoissa hän on ollut sekä rivimiehenä että johtoportaisissa. Kun 1940 luvulla Karjalan Sivistysseuran johtokunnan avuksi perustettiin jäsenoimikunta, nuorten johtoporras, oli Eino siinä mukana. Jäsenoimikunta antoi seuralle useita uusia toimintavirikkeitä. Pian hänet valittiin seuran johtokuntaan, jossa hän toimi aina Vaasaan muuttoon saakka. Sen jälkeen hän on toiminut lehtemme neuvottelukunnan jäsenenä. Hän oli säätiö Väinölän asiamiehenä 1945—53 ja sen jälkeen hallituksen jäsenenä. Hän on julkaissut sortavalalaisen Saikkonen Oy:n 50-vuotishistorian (1949), »Vienan prihan tie» teoksen (1969) sekä suorittanut oopperoiden suomennoksia.

Vaasan kaupungin valtuutettuna hän oli 1961—64.

Sotilasarvoltaan hän on yliluutnantti. Merkkipäivänään hän joutui lukuisten onnittelujen kohteeksi. Seuramme puolesta häntä onnittelivat Boris Karpela ja Kosti Pamilo sekä luovuttivat hänelle juuri valmistuneen Karjalan kielen sanakirja II osan.

Mainitsen vielä, että Ella vaimon ekonomitietoja on tarvit-

tu kotona. Sitä on vaatinut ennen muuta ruokakunnan kasvu: Seija 1941, Pekka 1943, Merja 1945, Arja 1950 ja Matti 1953.

Onnea koko ruokakunnalle. B. K.

Marokon kauhu, Aarne Juutilainen ja Vinkaelo eli Mannerheimristin ritari Ahti Vuorensola.

— Kollaa kesti ...

Tuo lause taas tuli mieleen, kun kapteeni evp Aarne Juutilainen täytti 70 vuotta 18.10. 74 Kustaankartanon vanhainkodissa. Pojilleen hän on edelleen Pappa, Marokon Kauhu, Kollaan veikko tai Hyrsylän mutkan soturi.

Tie sortavalalaisesta oppikoululaisesta Kadettikoulun keskeyttäneeksi upseeriksi, Ranskan muukalaislegioonalaiseksi ja lopuksi Valmetin telakan työnjohtajaksi on ollut vaikea kulkea. Eniten huumorintajua epäilemättä tarvittiin heti sotien jälkeen, jolloin hän muuttui kansallissankarista levysepäksi. »Silloin häipyivät ne, jotka siihen asti olivat olleet kopsuja tarjoamassa.»

Hän hankki sotataitonsa Saharassa. Ja opetti sitä meille »syntisille» kestäämään kaikki vastoinkäymiset.

Ystäviä Marokon kauhulla on kuitenkin vielä jäljellä. Uskollisimpia, ellei uskollisin, on aseveli Vinkalo eli Mannerheimristin ritari, everstiluutnantti evp. Ahti Vuorensola.

80 vuotta täyttää jouluaattona Helsingissä Katri Sario, o.s. Gertzin, jota Repolassa sanottiin karjalaisittain Hörtsäksi. Katri vieraili kesällä Kaliforniassa, jossa poikansa Leo on matematiikan professorina. Hän on osallistunut seuramme naisjaoston toimintaan.

90 vuotta täyttää Tatjana Kusela, o.s. Ponkonen, 31.12. 74 Rautalammilla. Hän on kotoisin Salmista.

90 vuotta täyttää Ksenia Tervamaa, o.s. Ignatjeff, 24.12. 74 Nurmeksessa. Hän on kotoisin Vienan Kontokista.

89 vuotta täyttää Anastasia Salpakari 31.12. 74 Suonenjoella. Hän on kotoisin Implahdelta.

89 vuotta täytti Ondrei Hipp 21.11. Kuopiossa. Hän on kotoisin Salmista.

85 vuotta täytti Steffi Pietola 4.12. 74 Helsingissä. Hän on kotoisin Repolasta. Hän on osallistunut edelleen seuramme naisjaoston työiltoihin.

81 vuotta täytti Ondrei Shemikka 10.12. 74 Keiteleellä. Hän on kotoisin Suistamolta.

75 vuotta täytti Veera Parvainen, o.s. Ahava, 7.11. 74 Sallan Ahvenselällä. Hän on syntynyt Kuusamossa seuramme perustajan Paavo Ahavan tyttärenä.

75 vuotta täytti Anni Silli 9.12. 74 Helsingissä. Hän on kotoisin Kiimasjärven Nokeuksesta, Pohjois-Aunuksesta.

69 vuotta täyttää Veera Keinänen, o.s. Prokopjeff, 26.12. 74 Leppävirroilla. Hän on kotoisin Vienasta.

60 vuotta täytti Aleksanteri Shemikka 24.11. 74 Haapavedellä. Hän on kotoisin Soanlahdelta.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet:

Irina Mikola, o.s. Filipoff kuoli vuosi sitten joulukuussa. Hän oli syntynyt Vuokkiniemessä 23.3. 1901. Hän tuli Suomeen 1920 perheensä mukana. Äiti meni kotikäivissään takaisin, Irina jäi Suomeen. Hän asui Härmässä, kävi Otavan kansanopiston 1924, solmi avioliiton Ville Mikolan kanssa. Vuonna 1927 he muuttivat Varkauteen, jonne perustivat kangas- ja lyhyttavaraliikkeen.

Matti Omenainen (Ortjon Matti) kuoli Ivalon sairaalassa pitkän sairauden jälkeen 26.10. 74. Hän oli kotoisin Akonlahden Lytystä ja muutti Suomeen Karjalan sotien päätyttyä 1922. Hän ryhtyi harjoittamaan täällä kuten monet muut karjalaiset kulkukauppaa. 1938 siirtyi Matti kauppias Jussi Nykäsen palvelukseen, toimien kaupanhoitajana Inarissa. Sotien aikana hän palveli armeijassa, sotilasarvoltaan vääpelinä. Matti Omenainen oli tarmokas ja tunnonherkkä liikemies. Varsinkin viimeisinä vuosikymmeninä, Jussi Nykäsen kuoltua, hän hoiti tämän jälkeensä jättämiä liikkeitä taitavasti ja uskollisesti. Hän oli kuin isäntä talossa, oli ylhäällä ensimmäisenä ja meni makuulle viimeisenä. Hänen ystävänsä Arvo Ruonaniemi, kirjoittaa hänestä eräässä pohjoissuomalaisessa lehdessä:

Jälleen on yksi Lemmenjoen kultamiehistä siirtynyt suureen huuhdontaan. Omena-Matti, jonka jokainen kultamies hyvin tunsu, on saavuttanut matkansa pään.

Matti Omenainen saapui kymmenet vuodet sitten Inariin ja ryhtyi hoitamaan Juho Nykäsen kauppaa silloin, kun kauppiaan perilliset olivat vielä lapsia. Uskollisesti hoiti Matti tehtäviään. Hän teki sellaisella vanhan ajan tavalla, jolloin ei takerruta jokaiseen ylityötuntiin, mutta muutoin tehdään tarkkaa ja harkitsevaa työtä isännän hyväksi. Vielä

viime suven loppupuolelle saakka jaksoi hän olla mukana huolimatta vaikeasta sairaudesta.

Yhtä uskollisesti kuin Omena-Matti teki arkityötään, oli hän mukana myös kullankaivajien mukana ja kävi kesäisin valtauksellaan. Myöskin hoiti hän Lapin Kullankaivajain Liiton rahastonhoitajan tehtäviä tunnollisesti vielä pari vuotta sitten, jolloin pyysi vapautusta heikentyneen terveyden vuoksi.

Matti Omenainen oli mukana, kun LKL:n 20-vuotisjuhlan edellispäivänä käytiin laskemassa kukkia edesmenneitten kultamiesten haudoille. Hän oli vielä viime suvena Miessillä, mutta kertoi sieltä tultuaan allekirjoittaneelle, ettei hän voinut tehdä mitään ja pois tulokin oli vaikea. Vain Isolan Jaskan avulla hän siitä selvisi. Kohta tapaamisemme jälkeen Matti joutui etsimään apua sairautelleen, mutta elonpäivät olivat jo lasketut ja hän — kuten kuolinilmoituksessa kائيisti sanotaan — nukkui hämärtyvän päivän mukana ikuiseen.

Omena-Matin luonteenomaisuuksia olivat uskollisuus työlle, vaatimattomuus ja avuliaisuus. Koskaan itseään korostamatta hän hoiti velvollisuutensa.

Lapin kullankainajain rivit harvenevat. Kesällä meni Junnun Oiva, hiljattain syksyllä Kangasniemen Eenokki ja nyt on poistunut Omena-Matti. Kullankaivajatoverit joutuvat jälleen saattamaan yhtä joukostaan Inarin männikkömetsäiseen kalmistoon ja laskemaan viimeisen tervehdyksensä pidetyn kultamiehen hautakummulle.

Karjalan Sivistysseuran

69. VUOSIKOKOUS

pidetään Virpoipyhänä 23. 3. -75 klo 14 Karjalatalon Laatokka-salissa, Käpylänkuja 1, Hki 61.

KARJALAISJUHLA

samassa paikassa alkaa klo 16.

Jäsenet, heimolaisemme ja seuramme työn ystävät ovat tervetulleita. Toivomme myös osanottoa maakunnasta. Tilaisuus tutustua Karjalataloon.

VOKKI-VIRKIN kellarikerros, Merikannontie 3, Hki 26, on mielenkiintoinen ja arvovaltainen suomalaisen, vahvasti myös karjalaisen kansanomaisen ja muunkin käsityötaiteen näyttely-, esittely- ja myyntikeskus. Sen arvovaltaisena johtajana ja vetäjänä on ammattinsa tunteva Tyne-Kerttu V i r k k i, Sakkolan tyttö. Tämän vuoden näyttelyistä on mainittava Inkerin viikko Kalevalan päivän tienoilla ja Viron viikko viime syyskuussa. Ensi helmikuussa on tulossa A u n u k s e n v i i k k o. Vihje: käy itse tutustumassa Tyne-Kertyn ihmemaahan.

KYYKKÄ

Hyvää Joulua ja kilpailurikasta uutta kyykkävuotta

TOIVOTAMME KAIKILLE KYYKKÄVELJILLE JA -SISARILLE KAUTTA MAAN. OMA KUNTOURHEILULAJIMME ON EN-TISTEN VUOSIEN TAPAAN KEHITTYNYT TASAISESTI KO-KO AJAN JA TOIVOMME JOKAISEN KYYKKÄÄJÄN AUTTA-VAN LAJIMME ETEENPÄIN MENOA VASTEDESKIN. KYYK-KÄTERVEISIN

KARJALAINEN KYYKKÄVALTUUSKUNTA

Kosti Pamilo puheenjohtaja, Boris Karpela sihteeri, Reino Joen-polvi, Paavo Suoninen, Pauli Jousimo, Elsa Keränen, Tuomas Kupa-rinen, Niilo Melama, Pentti Sillervo.